

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 24

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Karlavagn 99 den 25 April 1928.

57

Älskade! Så förtjusande att veta när du kommer! Vet
blir väl med Bergslagsbanan som vanligast? Hur skall
jag få dagarna att gå till oss? —

Nu var det om "Straffdomen", som jag skulle skriva.
Du förtär väl, att det är med svindande hjärta, som jag
gör det, när jag vet hur utarbetad du är. Behoven är
jag, som tänker mista mästare? Men jag vill inte, att
pressen skall komma och säga några dunklar. Därför
skall jag nu be dig, att du är så förfärligt snäll att
beggrunda om jag har rätt. Jag har blivit avbruten
av det ena efter det andra, så att kanske det inte hänger
ihop, det som jag tänkte, medan jag gick igenom manu-
skriptet. Men det är färdigt, så att om du bara ger order,
kan du stickas till tryckeriet ögonblickligen.

Ja, jag behöver inte upprepa det, som jag sade i telefon,
nämligen att en del saker inte äro förberedda, som t. ex. Marits
vande och hennes förberedelse, så preciserad som till artikel 3. Historien
är så märkligt berättad, men man nudar, att Charlotte inte hört
den.

Så tycker jag det är tvänt att ha, att fadern verkligen var
rädd för Thea och att han ventar meddelade Sonerna denna ^{sin} fruktan.

Det förefaller besynnerligt, att inte Ch., end.-d., haft intressen för
släkten och tagit reda på orsaken till Görans sjukning.

Ja, och så var det Charlottes funderingar över Thea — det är

skada, Tycker jag, att denna tolkning alldeles förstår din
genialiska teckning av Thea och hennes omöjligt
dragnings mot Karl-Adolf. — Om du kunde ta bort både Theas
medvetenhet ^{om sin makt} som barn och dessa Charlottes ^{lysta} förklaringar
över henne? — Och vidare det, som Ch. säger till Thea
på isen, — vilket är så örraskande, så olika mot deras
forne ställning till varandra och som låter Thea liksom vara
fylld av samma tankar på förbannelsen, som Ch. hört
någon timme fört för första gången, och som de två
aldrig talat om fört.

Ja, naturligtvis är det också förberett, att Thea
bli lycklig att vara skrivits förbannelsen.

Det där, att Thea varit Marit — för du verkligen
för kritiken låta det stå??

Så Thea father orkade, verkar inte bra strax
efter att de andra funnit döden. Det blir för många olycksfall.

Jag tror, att du har fått med för många motiv —
om jag skall tala pedantiskt — Kunde inte baronen be-
rätta så där utmärkt, men litet överlägset gentemot
Fransiskan? Det är ju tillräckligt dramatiskt, att de
andra köra ner sig. Men sörigast är Thea. Alldeles
utmärkt att skriva K.-d. till hedningarna.

Älskade, du är inte kommande hjärtklappning jag
har, medan jag sårar ihop detta, som jag inte hinna
skrivna om, men nödvändigt vill sända omgående.
Jag är så rädd, att du finner kritik på något av detta. Kapitlet
är så långt, och jag tycker egentligen, att du har mer att ta bort
än att lägga till. Har inte lusten på mig, älskade! Bred

P.S. O, så roligt, när Ch. börjar lapa i släden!

Din N.g.